

MUSIKTEATRET SAUM og DEN NY OPERA
SÆSON 2014/2015

IS-SLOTTET

Ufatteligt det rejser sig
har magt
står som i uendelig tid.

Men tiden er forvildende kort
det styrter en dag
når flommen sætter ind.

Så vi holder det fast
vi låner det ånde og lys:

Vi vidste det ikke
slottet har liv
og vi kender ikke det
vi selv har med os
før end vi bliver fanget af spillet
mellem det som var og det som
kom.

Hemmeligheden er hér
vi finder hver især en sorg frem, en vé
og planter den med lys
og anelser af død.

Vi lokkes af det, dåres af det
vi kender det så godt
vi kommer til at skælve
i utryghed.

Som ofre overgiver vi os
til fortryllelsen der siger
”det er her”
og stemmer i med sørgesang
foran det lukkede, dragende slot.

Uendeligt det rejser sig
is-slottets bygning
har magt
står i ufattelig tid.

IS-SLOTTET

EFTER TARJEI VESAAS ROMAN

Medvirkende

Siss	Tuva Semmingsen
Unn	Ingeborg Fangel Mo
Aslak	Jens Søndergaard
Moster	Ruth Wilhelmine Meyer
Akkordeon	Frode Andersen (Kapelmester)
Klarinet	Anna Klett
Cello	Live Johansson
Bratsch	Andreas Birk
Slagtøj	Frans Hansen
Komponist:	Magnar Åm
Dramatiker:	Jesper Bræstrup Karlsen

Musikalsk ledelse og tilrettelæggelse: **Frode Andersen**

Instruktion og iscenesættelse: **Daniel Bohr**

Scenograf og projektionsdesign: **Marie i Dali**

Lysdesign: **Michael Breiner**

Kære publikum

Som leder af Musikteatret SAUM er det mig en glæde – sammen med Den Ny Opera – at kunne byde velkommen til vores Is-slot, som har tilbagelagt en lang og transformerende rejse fra de Telemarkske fjelde og skove til den danske muld!

Jeg stiftede SAUM i 2011 med en ambition om at lave ny nordisk Opera der taler direkte ind i moderne menneskers, børn som voksnes, liv. Opera som bevæger vore forestillinger om os selv og hinanden, om vore relationer, vores ansvar, som skaber rum hvor vi kan mærke efter, græde og le, rase og sørge.

Jeg er født og opvokset som lærerbarn i Vestjylland. Jeg har boet det meste af mit ungdoms- og starten af mit voksenliv i København, og de sidste ti år af mit meget voksne liv, med norsk mand og fire børn på en fjeldgård i Telemarken. Jeg hører ikke til ét sted. Den rodløshed det giver betyder på plussiden, at jeg kan forbinde dele af mig, både fysisk og mentalt, med meget forskellige nordiske steder og miljøer.

Mit brændende ønske med SAUM er også at skabe forestillinger, der rækker ud over et lille urbant Ny musik- og opera-miljø, som kan tale til mennesker med vidt forskellig baggrund og vilkår, i by og land, som kan sige noget afgørende væsentligt, almenmenneskeligt og aktuelt om det at være menneske i en samtid, hvor udfordringerne står i kø.

At Den Ny Opera i Esbjerg blev vores begejstrede og stærke co-producent har på alle måder været en gave, og får jo en særlig betydning for den udvandrede vestjyde; en ring er sluttet!

Tarjei Vesaas' Is-slot er en eksistensfortælling indrammet af en magisk, mystisk og rummelig metafor, med plads til læseren/lytteren.

For mig, som mistede begge mine forældre tidligt, handlede Is-slottet ved første læsning mest om sorg, om den forfærdende skyldfølelse ethvert barn der bliver forladt sidder tilbage med, om knusende ensomhed. Men også om muligheden for at gå videre, MED sorgen, for at række ud efter fællesskabet med de levende. Men Is-slottet har uendelig mange rum – skræmmende og fascinerende. For dig som tilskuer rummer den måske noget ganske andet.

Det har været vores ønske og mål at bevare magien, mystikken og flertydigheden i historien, og dermed pladsen til dig, kære publikum. Lad os gerne vide om det er lykkedes.

Vi kan nås på www.saum.dk eller www.dennyopera.dk og på Facebook: Musikteatret SAUM eller dennyopera

Ingeborg Fangel Mo
SAUM

Første del

Kvinden Siss er syg og indlagt. Hun er fortvivlet. Hendes mand, Aslak, forsøger at hjælpe hende, og sammen husker de tilbage til dengang, da de var børn:

En vinterdag kommer en ny pige – Unn – til egnen for at bo hos sin moster. Unn har lige mistet sin mor og er nu forældreløs. I skolen holder hun sig for sig selv.

En dag inviterer hun med et brev Siss til at komme hjem til sig efter skole. Siss accepterer og begiver sig om eftermiddagen hjem til Unn. Det er hård vinter.

Hjemme hos Unn og hendes moster lukker pigerne sig inde på Unns værelse. Unn fortæller om sin døde mor og sin far, hun aldrig har kendt. Foran spejlet spejler pigerne sig i hinanden; de opdager noget i hinanden. Siss og Unn knytter et bånd, men Siss går pludselig i panik og løber mørkerød hjem.

Næste morgen gør pigerne sig klar til hver for sig at gå i skole, opfyldt af forventninger til hinanden og deres nye fællesskab. Men Unn kan pludselig ikke klare at skulle møde Siss den morgen. Hun beslutter at vente til næste dag og i stedet for at gå i skole, løber hun ned til elven og videre ud til is-slottet – en vældig is-formation formet af elvens vand frosset i frit fald.

I skolen undrer Siss sig over, hvor Unn er henne.

Ved is-slottet leger Unn. Hun finder sprækker og trænger ind i is-slottet. Hun bevæger sig i en blanding af fryd og smerte igennem salene, indtil hun farer vild, bryder sammen og forsvinder.

Anden del

Unn er borte. En eftersøgning bliver sat i værk. Ved mørkets frembrud er eftersøgningsholdet nået frem til is-slottet. De leder, men overvældes efterhånden af slottet. Siss, der er tynget af en forvisning om, at Unns forsvinden har noget med hende at gøre, går som i feber og besvimer til sidst.

Siss ligger syg i mange uger, men omsider er hun igen rask og kommer i skole. Kammeraterne forsøger at presse hende til at fortælle, hvad det var der skete med hende og Unn. Men Siss vil intet sige og vil ikke have noget med dem at gøre. Hun lover højtidligt sig selv aldrig at glemme Unn.

Tredie del

Tiden går. Foråret kommer og Siss holder sig stadig for sig selv. Unns moster har besluttet at flytte væk, nu da alt håb om at finde Unn er ude. Intuitivt forstår mosteren Siss' situation og hun løser Siss fra hendes selvpålagte løfte til Unn.

Aslak søger som den eneste stadig efter Unn. Han fornemmer at kun ved at finde hende, kan han hjælpe Siss ud af hendes ensomhed og isolation. Denne gestus skaber i Siss en gryende kærlighed til Aslak. Sammen tager de en sidste tur ud til is-slottet, for at se det, inden det smelter og bryder sammen under forårets vægt.

Tarjei Vesaas og livet ved elven

Af Torben Brostrøm

At leve ved elven, hvor den vider sig ud til en sø, var og blev for Tarjei Vesaas (1897-1967) et grundvilkår tegnet som et ydre og indre billede i hans fantasi. Gården Midtbø ved Vinjevatten i det traditionsrige Telemark anskaffede han, da han tog ansvar som forfatter efter lange rejser i Europa, havde giftet sig med lyrikeren Halldis Moren Vesaas og dermed endelig brudt slægtsreglen som ældste søn at skulle overtage det fædrene gårdbrug. Det nynorsk skrivende ægtepar blev med årene et stilfærdigt midtpunkt i moderne norsk litteratur. For hans vedkommende også et brud med en både romantisk og bonderealistisk digtning i tidlige, brede romaner med højdepunkt i *Det store spelet* (1934, da. 1955). Personligt er den nærmest en afsked med bondens verden trods et dybtliggende følelsesmæssigt samspil med traditionens og naturens store orden.

En skyldfølelse i mange forskellige lag spiller til gengæld ind i vide perspektiver i forfatterskabet efter 1940, både i lyrik, noveller, skuespil og ikke mindst i romaner, der gjorde ham europæisk kendt og prisbelønnet. Her fik det kunstneriske udtryk en ny symbolkraft i afdækning af sjælelige rystelser af den farlige, ubestemmelige art, gerne udspillet i naturomgivelser, vandets sorte dyb, en himmel blank eller overtrukket, de nære ting i hverdagsmiljøet, familie, kæresteforhold, venskab. Børnene, der optræder i mange nænsomme portrætter, f. eks. i novellen om skoledrengen 'Vesle-Trask' i *Vindene* (1952, da. s.å.), kan spille en stor rolle, også som barnesind, skrøbelighed, usikkerhed hos voksne, i konflikt med de alt for sikre, 'de skarpes verden', som de kaldes i Tarjei Vesaas' mest elskede roman, *Fuglene* (1957, da. s.å.). Færgemanden Mattis, kaldet Tusten, anses for landsbytosse, men har umiddelbare evner og sanser i sin egen naturverden, kan tyde snepens fuglespor som sprog og har også sine kodeord og vendinger, som er ren poesi, skabt af forfatterens eget sind og lyrisk musikalske prosa.

Helt egenartet er netop den sproglige enkelhed og diktion, der søger sin vej ind i komplicerede sjælstilstande, i fastlåste eller frosne sind. Tusten ror på søen i sin mørnede båd, i sin uskyldstilstand dømt til at

omkomme i ensomhed. Den 12-årige Unn forvilder sig i pubertetens følelsesopbrud i en isnende ensomhed trods det intime venskab med den jævnaldrende Siss. Symbolikken her i *Isslottet* (1963) er bogstavelig. Søen er vinterforvandlet, et sted med en fos, der nu er mere eller mindre tilfrosset og danner et gitterværk af et isslot, som hun fængsles i. Men hvordan overkommer Siss rædslen, sorgen, overgangen fra barn til voksen? I Kafkas roman *Slottet* står dette magtens, dommens gådefulde symbol fastmuret i verden, svarende til alt det i mennesket, som ikke kan forløses. Den norske digters isslot er en naturdannelse, man kan forville sig i med livet som indsats. Men dette slot styrter sammen i vårflommen.

I Tarjei Vesaas' digtsamlinger følger man tæt hans motivverden i koncentration af frie, billedstærke strofer med det velkendte natursceneri af elv og sø, skove i sne og lier i farver, helt frem til de sidste digte med den samlende titel *Liv ved straumen*. Strømmen af vand og billeder går igen i den seneste prosa, *Båten om kvelden* (1968, da. Den sene båd s.å.), en indre erindringsbog i seksten billeder, formelig en rejse gennem symbolerne. Det er mørkladde fabler, hvor tings- og dyreverdenen antager livsfarlig karakter i bevidsthedsstrømmende tekster, f.eks. 'Sejleren og spejlene', hvor menneskets drivende færd gennem elven blændes af spejle fra bredden. Forvirrende, hjælpeløst. Livet afsluttes tilfældigt. Dermed bliver han et billede på det moderne menneske, som har løsrevet sig fra loven, har sluppet dæmonerne løs og nu betaler frigørelsens pris.

Dimensionerne rystes i disse eftertanker i det vidtstrakte forfatterskab. Den sidste korttekst i bogen ligner en konklusion med titlen 'Elvene under jorden', hvor man er i lønkammeret og mærker, at jorden dirrer under fødderne af skjulte floder. "Man må være til stede. Man må møde op og stå i strømmen fra det. Man må lade den lave dirren ryste sig. Sådan som halv-mørnede broer og gamle gangbrætter dirrer fint under den smeltende sne"

HOLDET BAG IS-SLOTTET:

Magnar Åm, norsk komponist, uddannet ved Musikkonservatoriet i Bergen og i Stockholm 1969-1972 og har lige siden været komponist på fuld tid. Han har skrevet bestillingsværker for de store orkestre og kor i Norge, for kammerensembler og solister. Han har fået ærespriser i Berlin og Norge og får siden 1979 statens garantiløn for kunstnere. Han underviser ved universitetet i Volda som professor i intuitiv komposition/improvisation og musikkfilosofi.

www.magnaram.com eller www.mic.no

”Sjøl om denne forteljinga er eit drama på liv og død, er den like mykje ei poetisk skildring og ei dveling ved det som ikkje kan seiast. Barnleg truskuld blanda med eksistensiell einsemd, vakre naturfenomen blanda med fare for utsletting, faktisk tid blanda med draumetid, kjærleik blanda med nagande uro. Alt saman skildra på ein tilbakehalden nok måte til at der alltid vil vere meir å oppdage mellom linjene. Difor er dette materialet som skapt for musikk. For musikk er også ikkjedefinerande. Den søker å forstå det uforståelege gjennom anande attkjenning heller enn ved klare svar. Den kan i beste fall makte å bringe fram i dagen edelsteinar som elles ville bli verande gøynde i det gåtefulle. For meg har musikklegginga av Isslottet, og ikkje minst samarbeidet og samtalane med librettist, scenograf, dramaturg, songarar og musikarar, gitt mang ei aha-oppleving av nye djupner i det vesaske univers.”

Jesper Bræstrup Karlsen

dansk dramatiker, uddannet på Dramatiker Væksthus 1997-2000 og har siden skrevet dramatik, musikkdramatik og børne- og ungdomsdramatik som hovedsagelig bliver spillet på teatre i Skandinavien og Tyskland. Hans tekster og forestillinger har flere gange vundet Reumertpriser. *Peer Gynt* på Zebu 2013, *69* og *Gidsel – en historie i virkeligheden* på Holbæk Teater 2007 og 2008, *Halløj i firmaet – en kontoropera* til Den Ny Opera 2012.

www.dramatiker.dk/jesper-b-karlsen.html

”Første gang jeg læste *Is-slottet* vidste jeg med det samme, at det var opera-materiale, sådan som jeg kan lide det. Der var så meget, der ikke blev sagt, men som alligevel kom til udtryk; der var så meget vigtigt som siges, men som i sidste ende udelukkende ville kunne udtrykkes i emotioner, musik, lyd, aktioner, meninger uden ord. Meningen, som jeg i mangel af et bedre ord vil kalde det, stod mellem linierne, på samme måde som meningen med vores eksistens står mellem linierne i den tekst, vi skriver med vores liv.

Den vigtigste følelse jeg fyldes af, når jeg oplever vores opera, *Is-slottet*, er, igen i mangel af et bedre ord, trøsterighed; jo, vi skal herfra, og de mennesker vi elsker bliver syge og dør fra os, men, og dette er jo egentlig ganske banalt, mørket eksisterer på baggrund af lyset. Og men! Vi er en del af et hele: mørket er ikke kun 'ondt', 'lyset' er ikke kun godt; vi indgår i verdens død og genkomst på samme måde som fossens is-slot skabes og styrter og skabes igen. Det

er et uomgængeligt vilkår. Siss og Unn og Aslak glædes og lider, men deres liv ville ikke være fuldt levede uden begge dele.

Så enkelt er det. Så svært er det. Og vi kan give udtryk for det, glædes og lide, skabe kunst og fortælle historien – det er det, jeg håber, er lykkedes med denne opera.”

Daniel Bohr

argentinsk/dansk instruktør og iscenesætter med livslang erfaring med teater og musikkdramatik. Han debuterede i 60'erne i Santiago de Chile og Madrid med stykker af Ionesco og Beckett og har siden arbejdet i Sydamerika, Europa og Norden. Han er grundlægger af El Nuevo Teatro Experimental i Madrid, har været leder af Den Jyske Opera, Aalborg Teater, Festsplillene i Bergen og været dramatiker, instruktør, iscenesætter for utallige forestillinger fra eksperimenterende teater til klassikere, ved TV og radio og fra operaer til Det Ny Teaters store prisbelønnede musicals.

www.danielbohr.dk

Marie i Dali

dansk-færøsk scenograf, uddannet ved Wimbledon School of Art. Hun er kendt for sine klare, stærke billeder til forestillinger i flere genrer – ballet, film, teater og ikke mindst for flere af Kasper Holtens opsætninger gennem årene. Hendes første store opgaver for opera var *Spader Madame* ved Den Kgl Danske Opera og *Rosenkavaleren* ved Opera National de Lyon. Senere har hun lavet bl.a. *A Clockwork Orange* på Dramaten i Stockholm, *Nøddeknekkeren* i hip-hopudgave

på Aveny-T, filmthrilleren *Vikaren* af Ole Bornedal og historiske kostumer til *Tartuffe* på Grønnegårds Teatret og *Misanthropen* på Det Kgl Teater. Marie arbejder fast sammen med Steffen Aarving, eksempler er design for filmen *Jeger Dina* og *Niebelungens Ring*, Den Kgl Danske Opera i 2003-2006.

www.marieidali.com

Michael Breiner

dansk, skarp lysdesigner, som siden han begyndte sit freelanceliv i 2001 har gjort sig bemærket gennem mange prisbelønnede danse- og teaterforestillinger såsom *Passion* på Folketeatret 2008, *Labyrint* på Dansk Danseteater 2009, *Historien Om En Moder* på Corona La Balance 2009 og *Blackout* i Dansehallerne 2012. Han underviser på Statens Scenekunstskole og er fagkonsulent ved Center for Iscenesættelse og Design og er lyskonsulent og rådgiver ved Dansehallerne Mentorbank.

www.michaelbreiner.com

PÅ SCENEN:

Tuva Semmingsen, norsk mezzosopran, uddannet ved det norske Musikkonservatorium og Operaakademiet/Det Kgl Danske Musikkonservatorium med debut i 1999 ved Det Kgl Opera som Cherubino i *Figaros Bryllup*. Hun er bosat i Danmark og er fast medlem i Det Kgl Operaensemble hvor hun har spillet roller som Rosina i *Barberen i Sevilla*, Sesto i *Julius Cæsar* og Rosmira i Händels *Partenope*. Tuva er efterspurgt i hele Europa og har spillet hos Glyndebourne, Den Kgl Opera i Stockholm, i Nancy, Reims og Oslo. Hun er på det sidste blevet kendt for soundtracket til Lars von Triers *Antichrist* med Bjarte Eike & Brokksolisterne, aktuelle med albummet *London Calling*.

www.tuva.dk

Jens Søndergaard, dansk, alsidig baryton, uddannet ved Operaakademiet/Det Kgl Danske Musikkonservatorium med debut 2005. Hans operarepertoire spænder vidt fra tidlig barokmusik til en lang række danske uropførelser. Blandt hans mange roller kan nævnes Othone i *Poppeas kroning*, Elviro i *Xerxes*, Figaro i *Figaros Bryllup*, Don Alfonso i *Così fan tutte*, Papageno i *Tryllefløjten* og Pepe i *Angel*. Jens er en hyppig koncertsanger og optræder jævnligt med landsdelsorkestrene med bl.a. *Johannes Passionen*, *Matthæus passionen*, *H-mol messen*, *Messias* og *Juleoratoriet*. Han har desuden optrådt som solist med den svenske dirigent Eric Ericsson i *Ein Deutsches Requiem*. Jens modtog i 2014 Ålborg Operapris for sit virke som operasanger.

www.jenssoendergaard.com

Ingeborg Fangel Mo, dansk mezzosopran, uddannet ved Det Kgl Danske Musikkonservatorium med debut 2003. Ingeborg har helt siden studietiden været meget optaget af udvikling af ny musikdramatik. Hun flyttede med norsk mand og børn til Norge i 2004 og har siden arbejdet freelance i begge lande. Stiftede i 2005 den norsk-danske trio SAUM med fokus på bestillinger af ny nordisk kammermusik. I 2010 udvidede hun SAUM med Musikteatret SAUM. Hun har bl. a. lavet *Faust* med Teater La Balance, Pixiooperaen *Stillevejsbump* med Figura Ensemble, *Det bittelille lyset* af Gro Dahle og Synne Skouen samt *Mørkebarnet* med Musikteatret SAUM.

www.ingeborgfangelmo.dk

Ruth Wilhelmine Meyer,

norsk sanger, vokalforsker og toneskaber fra Telemark, uddannet ved Griegakademiet i Bergen og Mozarteum musikhøjskolen i Salzburg. Med sit rige vokaludtryk og et stemmespænd på mere end 5 oktaver holder hun koncerter i Europa, Asien og Afrika. Hun er fast tilknyttet det polske One World Orchestra og samarbejder med musikere fra forskellige genrer. Musikken hun optræder med har hun oftest skabt selv, men flere komponister har også specialskrevet musik til hende. Hun er eftertragtet som kursusholder og underviser på Ole Bull akademiet og på Norges Musikkhøgskole.

www.wilhelmine.no

”En av de første som besøkte oss da familien min og jeg hadde flyttet fra Tromsø til Vinje i Telemark i 1965 var Tarjei og Halldis Moren Vesaas.

Jeg glemmer aldri roen som omkranset ham, blikket da han sa god natt, den store neven. Jeg var fire år. En gang skulle vi kjøre fra Bø togsstasjon til Vinje, og Tarjei ventet på bussen. Han satt seg inn i bilen til oss i stedet. Turen tok halvannen time. Tarjei Vesaas sa ikke et ord- en fyllt ro. Jeg satt bak ham i bilen og så på den rutete nakken hans og på hans blanke isse. Visste ikke da at han var Norges største forfatter, men kjente kraften fra den tause mannen. To dager etter kom boka *Båten om kvelden* i posten. 'Takk for skyssen' stod det i den. Det holdt.

Det er ikke hver dag vårt norske symbolistiske vesaaske nasjonalikon av en bok, *Isslottet*, blir transformert til en kammeropera. Det skjer i et land som ikke vet hva en foss er, og dermed heller ikke en frossen foss, et land som ikke har tradisjon for naturmystikk, verken i diktning eller musikk, et land som er knyttet til den tyske psykologiske fortellertradisjonen mer enn å dyrke det ordløse det tause, det symbolistiske – mellomrommene.

Kanskje det er nettopp derfor det er i Danmark det kan skje?"

Frode Andersen, norsk akkordeonist, uddannet på Det Kgl Danske Musikkonservatorium, med debutkoncert i 1997 fra Solistklassen i et program med værker udelukkende af nulevende komponister. Frode utfordrer konstant sig selv og sit instrument, søgende mod nye former og udtryk. Han er særlig aktiv som kammermusiker og

solist, og har spillet med de fleste danske orkestre og ensembler. Desuden har han været engageret som administrator, igangsætter, skribent og organisator for en række begivenheder og institutioner på den danske musikscene.

www.dacapo-records.dk/da/artist-frode-andersen.aspx

Anna Klett, færøsk klarinettist, uddannet på Det Kgl Danske Musikkonservatorium i København med debut i 1994 og samme år Premier Prix fra Conservatoire de Musique de Geneve. Hun har arbejdet med de fleste orkestre og ensembler i landet, men har med stor kærlighed helliget det meste af sin tid til den ny musik. Hun er medlem af ensemblerne Figura og Athelas og er medstifter af det færøske kammerensemble Aldubáran. Anna modtog Dansk Komponistforenings Musikerpris 2002 og Musik anmelderprisen Kunstnerpris 2003.

www.dacapo-records.dk/da/artist-anna-klett.aspx

Live Johansson, norsk cellist, uddannet ved musikkonservatoriet i Trondheim, Det Kongelige Danske Musikkonservatorium i København, samt i Zagreb og Chicago. Hun tager nu Solistklassen ved Syd-Dansk Musikkonservatorium. Live er en aktiv kammermusiker og spiller i Nordic String Quartet/Nordic Piano Quintet, som har modtaget flere priser og spillet på mange prestigefyldte festivaler. Hun er meget aktiv freelance-cel­list i Norden som assistent i Symfoniorkestre, kammerorkestre og som studiemusiker. Hendes repertoire spænder vidt og hun har sit eget strygeensemble Live Strings, der bl.a har turneret med Rasmus

Seebach og spillet med en række andre popsangere og bands. Hun medvirker også på en række plade indspilninger.

Andreas Birk, dansk bratschist, uddannet ved Det Kgl Danske Musikkonservatorium og i Californien. Han debuterede i 2012. Andreas har stærke rødder i den rytmiske musik og spiller i flere forskellige sammenhænge – i en strygekvartet, en del kammermusik for bratsch og klaver, som medlem af gruppen De Glade Sømænd og bandet Danjal. Andreas har ligeledes komponeret og arrangeret musik for flere sangskrivere og bands i forskellige genrer. Han har udgivet et soloalbum – *The Opening* – med udelukkende egne kompositioner. I maj 2014 åbnede han Melodi Grand Prix med Jacob Gades *Tango Jalousie*.

www.bierk.com

Frans Hansen, dansk slag-tøjsolist og musikpædagog, uddannet fra Det Jyske Musikkonservatorium med debutkoncert 1983. Han modtog Jacob Gades legat i 1984. Frans Hansen har undervist i slagtøj, kammermusik og instrumentalteater ved flere af de danske konservatorier og har været tilknyttet ensembler som The Elsinore players, Touché, Tukutukahh ..., Janus-ensemblet, Århus Sinfonietta, og Athelas Sinfonietta Copenhagen. Han er fast medlem af Figura Ensemble. Frans Hansen modtog komponistforeningens musikerpris 2005.

www.dacapo-records.dk/da/artist-frans-hansen_2.aspx

IS-SLOTTET

Producenter:

Musikteatret SAUM
v/Ingeborg Fangel Mo
Den Ny Opera
v/Lars Ole Mathiasen

Produktionleder:

Lars Ole Mathiasen

Scenografisk værksted: Frandsens Fabrik

Scenemester: Jan Frandsen

Lysansvarlig: Nicolai Thorsen

Teknikere: Niclas Eriksen, Kristian Fløe, Ann Frandsen, Jimmy Dyrholm og Kamilla Hjort Christensen

Kostumier: Anne-Sophie Secher Kroner

Skrædder: Maj-Britt Velling

Administration m.m.: Laila Ibsen og

Joan Kirk Jensen

Foto plakat og presse: Per Morten Abrahamsen

Foto program: Lars Ole Mathiasen

Grafiker: Søren Damstedt, Trefold

Trykkeri: ID tryk

Presse/PR: Karin Ahnfelt-Rønne

Tak til:

Musikhuset Esbjerg, Det Kongelige Teater, Schæffergården, Lysebu, Guri Vesaas, Erlend E Mo, Susanna Eken

MUSIKTEATRET SAUM

Musikteatret SAUM er en ny spiller på den nordiske operascene. SAUM "debuterede" i 2011 med *Mørkebarnet*, en poetisk gyseropera for børn baseret på Cecilie Ekens sonnetkrans af samme navn med musik af Peter Bruun. Den blev meget fint modtaget af både børn og voksne og skal om alt går vel på turne igen i næste sæson i både Danmark og Norge.

Teatret har et kompromisløst fokus på den gode, aktuelle og vedkommende historie/tematik, og drives indtil videre projektbaseret.

Næste stop hedder *Krop Umulig*, en semiscenisk fortælling af og om nordiske kvinder og deres ambivalente forhold til kroppen, co-produceret med Figura Ensemble, premiere i maj på Dansekapellet.

www.saum.dk

Den Ny Opera præsenterer

THE ROSENBERGS

- et drama af Rhea Leman med musik af Joachim Holbek

'Angiv din mand – gå fri – og se dine to små drenge vokse op...'

Det var tilbuddet til Ethel Rosenberg, der sammen med sin mand Julius stod anklaget for atom-spionage i McCarthy-tidens USA. Ethel nægtede, og de to endte i den elektriske stol. The Rosenbergs er et musikalsk drama om en idealisme, som med åbne øjne endte med at efterlade to små børn forældreløse, om kold krig men også, og ikke mindst, om en kærlighed mellem to mennesker – en kærlighed, der rakte helt ind i døden.

Medvirkende: Liv Oddveig Midtmageli og Johannes Mannov

Iscenesættelse og scenografi: Rhea Leman Lysdesign: Thomas Bek Jensen
Urpreniere i Musikhuset Esbjerg 1. marts 2015 med efterfølgende turné i hele landet

www.dennyopera.dk

IS-SLOTTET er støttet af

**STATENS
KUNSTRÅD**
DANISH ARTS COUNCIL

KULTURRÅDET
Arts Council
Norway

EnergiMetropol
ESBJERG

norden

Kulturkontakt Nord

Samt
TOYOTA FONDEN
Foreningen Victor
Claus Sørensens Fond
Fondet for Dansk-Norsk samarbejde